

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 85 0 Rs 107013 25 Rev
Banjaluka, 6.11.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Jadranke Stanišić, kao predsjednika vijeća, Biljane Vidimlić i Senada Tice, kao članova vijeća u pravnoj stvari tužiteljice S.S. iz S., [...], koju zastupa punomoćnik Mila Baltić, advokat iz Banjaluke, protiv tuženih JZU Dom zdravlja Stanari i S.J. iz S., [...], koje zastupaju punomoćnici Siniša Đorđević i Draženko Lukić, advokati iz Zajedničke advokatske kancelarije „Đorđević“ iz Doboja, radi zaštite od uznemiravanja na radu, vrijednost spora 5.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 107013 24 Rsž od 18.11.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 6.11.2025. godine donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Zahtjev tuženih za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 107013 22 Rs od 10.7.2024. godine odbijen je zahtjev tužiteljice za utvrđenje da je pretrpjela uznemiravanje na radu od strane tuženog S.J., kao odgovornog lica tuženog JZU Dom zdravlja Stanari i da se slijedom toga zabrani tuženom S.J. da prema tužiteljici vrši radnje koje predstavljaju uznemiravanje na radu, te naloži tuženom JZU Dom zdravlja Stanari da ukloni posljedice uznemiravanja na radu tužiteljice na način da provede proceduru kod Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske radi izmjene verifikovane liste doktora porodične medicine za tim 1 porodične medicine JZU Dom zdravlja Stanari, tako da za nosioca tima 1 porodične medicine JZU Dom zdravlja Stanari imenuje tužiteljicu i kod Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske provede proceduru dodjele šifre ljekara tužiteljici na način da ona bude dio verifikovane liste doktora porodične medicine JZU Dom zdravlja Stanari u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude; kao i zahtjev da se naloži tuženom JZU Dom zdravlja Stanari da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 5.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate, a tuženom S.J. da snosi troškove javnog objavljivanja donesene presude u roku od 15 dana od dana objavljivanja iste, u jednim od dnevnih novina sa visokim tiražom u Republici Srpskoj, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka. Istom presudom obavezana je tužiteljica da tuženima nadoknadi troškove postupka u iznosu od 3.474,90 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 85 0 Rs 107013 24 Rsž od 18.11.2024. godine, žalba tužiteljice je djelimično usvojena i prvostepena presuda preinačena u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka, tako što su dosuđeni troškovi sa iznosa od 3.474,90 KM sniženi na iznos od 3.194,10 KM, dok je u preostalom dijelu žalba tužiteljice odbijena i prvostepena presuda u dijelu odluke o glavnoj stvari potvrđena. Istom presudom odbijen je zahtjev tuženih za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu.

Tužiteljica revizijom pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tuženi u odgovoru na reviziju predlažu da se revizija odbaci ili odbije, uz naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na reviziju.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužiteljice za utvrđenje da je pretrpjela uznemiravanje na radu od strane tuženog S.J. (dalje: drugotuženi), kao odgovornog lica tuženog JZU Dom zdravlja Stanari (dalje: prvotuženi) i da se slijedom toga zabrani drugotuženom da prema tužiteljici vrši radnje koje predstavljaju uznemiravanje na radu, te naloži prvotuženom da ukloni posljedice uznemiravanja na radu na način da provede proceduru kod Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske radi izmjene verifikovane liste doktora porodične medicine za tim 1 porodične medicine prvotuženog, tako da za nosioca tima 1 porodične medicine prvotuženog imenuje tužiteljicu i kod Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske provede proceduru dodjele šifre ljekara tužiteljici na način da ona bude dio verifikovane liste doktora porodične medicine prvotuženog u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude; kao i zahtjev da se naloži prvotuženom da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 5.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do isplate, a drugotuženom S. J. da snosi troškove javnog objavljivanja donesene presude u roku od 15 dana od dana objavljivanja iste, u jednim od dnevnih novina sa visokim tiražom u Republici Srpskoj, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio: da je tužiteljica zaposlena na radnom mjestu specijalista porodične medicine u Službi porodične medicine kod prvotuženog; da se ista nalazi na bolovanju od 1.12.2021. godine kada je pretrpjela povredu na radu padom sa stolice; da je prvotuženi zahtjevom od 10.12.2021. godine tražio izmjenu verifikovane liste doktora porodične medicine za 2021. i 2022. godinu kod Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske zbog ukazane potrebe reorganizacije procesa rada, kojem zahtjevu je udovoljeno tako da je umjesto tužiteljice za nosioca tima 1 porodične medicine imenovana dr. M.V.T.; da se tužiteljica radi zaštite svojih prava obratila Instituciji Ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine koji je u Preporuci broj Ž-BL-04-153/22 od 4.10.2022. godine naveo da se šifra ljekara oduzima u najtežim slučajevima i kao posljednja sankcija, te da je bila prihvatljivija primjena odredbe člana 4. stav 2. Odluke o dodjeljivanju, korištenju i kontroli korištenja šifara („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 18/18) koja se odnosi na dodjeljivanje šifre verifikovanom doktoru kojem ranije nije dodijeljena šifra za vrijeme dok mijenja ovlaštenog izabranog doktora porodične medicine; da je vještak neuropsihijatar dr. Siniša Đuričić utvrdio da je kod tužiteljice došlo do psihičkih poremećaja po tipu stresogene situacije zbog oduzimanja šifre ljekara, ali da nije prešlo u trajniji psihički poremećaj i da je ista sasvim normalno funkcionisala u periodu nakon predmetnog događaja; da iz provedenih materijalnih dokaza, kao i iskaza svjedoka M.V.T., S.S., D.R. i S. B. proizlazi

da nisu nađeni elementi uznemiravanja tužiteljice na radu; da se oduzimanje šifre u smislu odredbe člana 10. navedene Odluke ne može smatrati kao posljednja sankcija jer je oduzimanje šifre propisano i u objektivnim situacijama kao što je u konkretnom slučaju privremeno odsustvovanje doktora sa rada; da je prvotuženi i ranije vršio izmjenu verifikovane liste doktora za timove porodične medicine (15.11.2021. godine), podnoseći zahtjev Fondu zdravstvenog osiguranja kojim je tražio izmjenu verifikovane liste doktora porodične medicine za 2021. i 2022. godinu tako da dr. M.D.Š. bude vraćena u službu hitne medicinske pomoći, a na njeno mjesto dođe dr. S.A. iz tima 2 porodične medicine, te da tim 2 preuzme dr. Lj.K.; da je svjedok M.V.T. izjavila da je njen tim dodijeljen drugom ljekaru kada je odsustvovala zbog specijalizacije; da je svjedok S.S. izjavio da postoji pravilnikom uređena procedura da poslodavac zbog procesa rada u slučaju odsustva ljekara podnosi zahtjev za izmjenu verifikovane liste; da je svjedok S.B. koja je zaposlena kao medicinska sestra kod prvotuženog izjavila da je radila u timu tužiteljice i da su nakon odlaska tužiteljice na bolovanje imali problema sa pacijentima jer nije imao ko da ih liječi, pa da je iz tih razloga tim preuzela dr. M.V.T.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio: da nisu osnovani prigovori nedopuštenosti i neblagovremenosti tužbe, kao ni prigovori litispendencije, stvarne nenadležnosti suda i nedostatka pasivne legitimacije na strani drugotuženog; da je tužiteljica kao radnje uznemiravanje na radu navela gašenje njene šifre kod Fonda zdravstvenog osiguranja nakon odlaska na bolovanje i dodjeljivanja iste dr. M.V.T. koja je preuzela vođenje tima 1 porodične medicine koji je ranije vodila tužiteljica; dodjeljivanje dr. M.V.T. ordinacije koju je tužiteljica koristila, bez njene saglasnosti i zamjena brave na vratima ordinacije; smanjenju koeficijenta na način da je ponuđenim novim ugovorom o radu iz 2023. godine iz trećeg platnog razreda treće platne grupe premještena u treći platni razred druge platne grupe; uskraćivanju informacija radi ostvarivanja prava iz radnog odnosa uz obrazloženje da se za iste obrati punomoćniku prvotuženog i prijetnjama drugotuženog da će je premjestiti u službu hitne pomoći i da će ostati bez posla, te grubom i nedoličnom ponašanjem drugotuženog u komunikaciji s njom; da je tužiteljica zbog povrede na radu (pada sa stolice) na bolovanju od 1.12.2021. godine; da su tuženi postupili u skladu sa važećim propisima i preduzeli aktivnosti izmjene verifikovane liste doktora porodične medicine za 2021. i 2022. godinu, radi organizacije procesa rada zbog odlaska tužiteljice na bolovanje; da izmjena tima i oduzimanje šifre nije čin uznemiravanja bez obzira na subjektivni doživljaj tužiteljice; da se činjenica da je tužiteljici ponuđen novi ugovor o radu sa izmijenjenim pravima ne može smatrati uznemiravanjem na radu; da tužiteljica nije pretrpjela radnju koja predstavlja čin uznemiravanja na radu, pa je primjenom odredaba člana 6. stav 1, 2. i 3, člana 7. stav 2., člana 8. i člana 22. Zakona o zaštiti od uznemiravanja na radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 90/21), sudio tako što je donio odluku kao u izreci prvostepene presude.

Drugostepeni sud je prihvatio zaključak prvostepenog suda da tužiteljičin zahtjev nije osnovan, ali ne i zaključak tog suda temeljem kojeg je odlučeno o troškovima postupka, pa je sudio tako što je donio odluku kao u izreci drugostepene odluke.

Drugostepena odluka je pravilna.

Tužiteljica tužbeni zahtjev temelji na tome da ju je drugotuženi, kao odgovorno lice prvotuženog uznemiravao na radu na način što je: nakon odlaska tužiteljice na bolovanje kod Fonda zdravstvenog osiguranja ugasio njenu šifru i za vođu tima 1 porodične medicine koji je ona vodila izabrao dr. M.V.T., te istoj bez saglasnosti tužiteljice dodijelio ordinaciju; ponuđenim novim ugovorom o radu iz 2023. godine smanjio tužiteljičin platni koeficijent;

uskratio tužiteljici informacije radi ostvarivanja prava iz radnog odnosa, te se grubo i nedolično ponašao prema tužiteljici upućujući joj prijetnje da će biti premještena u službu hitne pomoći i da će ostati bez posla.

Prema odredbi člana 6. stav 1. Zakona o zaštiti od uznemiravanja na radu, uznemiravanje na radu jeste svako ponašanje prema radniku, grupi radnika ili poslodavcu, koje može nanijeti štetu fizičke, psihičke ili seksualne prirode. Uznemiravanje na radu može biti izvršeno jednom radnjom, povremenim ili učestalim, aktivnim ili pasivnim postupanjem (stav 2.). Vršilac radnje uznemiravanja na radu iz stava 2. ovog člana može biti poslodavac, odgovorno lice kod poslodavca, radnik, grupa radnika kod poslodavca ili treće lice s kojim radnik ili poslodavac redovno dolazi u kontakt u obavljanju poslova (stav 3.).

Odredbom člana 7 stav 2. Zakona o zaštiti od uznemiravanja na radu propisano je da uznemiravanje na radu koje može nanijeti štetu psihičke prirode je svako ponašanje prema radniku kojim se ugrožava dostojanstvo, čast i ugled radnika, lični i profesionalni integritet, a koje može nanijeti štetu fizičkom ili mentalnom zdravlju ili kompromitovati radnika.

Odredbom člana 8. istog zakona propisano je da se radnjama uznemiravanja u smislu člana 6. i 7. ovog zakona smatraju: fizički napad ili prijetnja fizičkim napadom; verbalno napadanje, obraćanje uz viku, prijetnju ili vrijeđanje; neprimjereno javno komentarisanje ličnih svojstava i osobina radnika; upućivanje vulgarnih komentara; neopravdano isključivanje radnika iz radnih procesa i procesa donošenja odluka, oduzimanje radniku sredstava potrebnih za obavljanje posla i zabrana komuniciranja sa radnikom; neopravdano uskraćivanje neophodnih informacija, namjerno davanje pogrešnih informacija ili uputstava u vezi sa radom ili radnim procesom; postavljanje neadekvatno kratkih rokova za izvršenje posla ili neosnovano preopterećivanje radnika radnim zadacima; dodjeljivanje neadekvatnih poslova u kontinuitetu, koji nisu u skladu sa stručnom spremom i sposobnostima radnika, osim u slučajevima i na način utvrđen propisima kojima se uređuje oblast rada; neopravdano stalno omalovažavanje rezultata rada radnika; prikupljanje i obrada podataka o porodičnom, odnosno bračnom statusu i planiranju porodice, zahtijevanje isprava ili drugih podataka koji nisu od neposrednog značaja za obavljanje poslova kod poslodavca ili ostvarivanja prava radnika; neosnovano kažnjavanje ili uskraćivanje ostvarivanja prava po osnovu rada i druge radnje koje imaju za cilj ili predstavljaju ugrožavanje dostojanstva, ugleda, ličnog i profesionalnog integriteta, zdravlja i položaja radnika, koje izazivaju strah ili stvaraju neprijateljsko, degradirajuće, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje, pogoršavaju uslove rada ili dovode do toga da se radnik izoluje ili navede na to da otkáže ugovor o radu ili drugi ugovor.

Iz činjeničnog stanja u predmetnoj pravnoj stvari, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. ZPP, proizlazi da je tužiteljica zaposlena kod prvotuženog kao doktor porodične medicine i da je ista bila vođa tima 1 porodične medicine; da se tužiteljica od 1.12.2021. godine nalazi na bolovanju zbog povrede na radu (pada sa stolice); da je drugotuženi, kao odgovorno lice prvotuženog 10.12.2021. godine uputio zahtjev Fondu zdravstvenog osiguranja Republike Srpske (dalje: Fond) radi izmjene verifikovane liste doktora porodične medicine za tim 1 porodične medicine prvotuženog za 2021. i 2022. godinu, zbog ukazane potrebe reorganizacije procesa rada i pružanja adekvatne medicinske zaštite građanima, budući da je tužiteljica otišla na bolovanje; da je Fond dostavio prvotuženom izmjenu verifikovane liste kandidata za izbor doktora porodične medicine za 2022. godinu prema kojoj je za vođu tima 1 umjesto tužiteljice imenovana dr. M.V.T. i istoj dodijelio šifru koja je ranije pripadala tužiteljici, te da je nakon toga dr. M.V.T. dodjeljena ordinacija koju je do odlaska na bolovanje koristila tužiteljica.

Postupak izmjene verifikovane liste doktora porodične medicine za tim 1 porodične medicine prvotuženog, gašenja šifre tužiteljice i dodjeljivanja šifre dr. M.V.T., proveden je u skladu sa Zakonom o zdravstvenom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 57/03, 17/08, 1/09, 106/09, 110/16, 94/19 i 44/20), Zakonom o zdravstvenoj zaštiti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 106/09 i 44/15) i Pravilnikom o sadržaju, obimu i načinu ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 120/11, 117/11, 128/11, 101/12, 28/16, 83/16, 109/17, 115/17, 17/18, 53/18, 59/18, 112/18, 17/19, 98/19, 21/20 i 19/21), koji propisi su važili u to vrijeme, te u skladu sa odredbom člana 10. Odluke o dodjeljivanju, korištenju i kontroli korištenja šifara („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 18/18), kojom je propisano da se šifra, između ostalog oduzima u slučaju da doktor privremeno odsustvuje sa rada, pri čemu nije propisano da se zahtijeva duže odsustvo doktora.

Slijedom navedenog, suprotno revizionim navodima pravilan je zaključak nižestepenih sudova da izmjena verifikovane liste doktora porodične medicine za tim 1 porodične medicine prvotuženog, gašenja šifre tužiteljice i dodjeljivanja šifre dr. M.V.T., ne predstavljaju radnje uznemiravanja na radu u smislu odredbe člana 8. u vezi sa članom 6. i članom 7. stav 2. Zakona o zaštiti od uznemiravanja na radu.

Imajući u vidu da je navedenim propisima regulisan postupak osnivanja i izmjene verifikovane liste doktora porodične medicine za timove porodične medicine, kao i postupak dodjeljivanja šifre, činjenica da se tužiteljica koja je duži vremenski period na bolovanju ne vodi na rasporedu rada radnika kod prvotuženog na čemu se u reviziji insistira, ne upućuje na zaključak da je tužiteljica uznemiravana na radu, niti kako u reviziji navodi diskriminisana.

Smanjenje platnog koeficijenta tužiteljici, u okviru propisanih platnih grupa, novim ugovorom o radu iz 2023. godine na čemu se u reviziji insistira, bez obzira da li se radilo o radnji tuženih koja je utemeljena u zakonu, ne predstavlja radnju uznemiravanja na radu u smislu odredbi Zakona o zaštiti od uznemiravanja na radu, jer eventualna nezakonitost te radnje može biti predmet drugog postupka, kako su pravilno zaključili nižestepeni sudovi, te pravilno zaključili da dodjeljivanje ordinacije dr. M.V.T., koju je ranije koristila tužiteljica također ne predstavlja radnju uznemiravanja na radu budući da ordinacija predstavlja sredstvo za rad prvotuženog sa kojim isti u slučaju potrebe posla može nesmetano raspolagati na način da ordinaciju dodijeli drugom doktoru.

Činjenica da tužiteljici na njen zahtjev drugotuženi, kao odgovorno lice prvotuženog, nije dostavio informacije za potrebe drugog postupka koji je vodila protiv prvotuženog radi zaštite prava iz radnog odnosa, već istu uputio da dostavu informacija traži putem punomoćnika koji zastupa prvotuženog u tom postupku, ne upućuje na zaključak da su tužiteljici neopravdano uskraćene tražene informacije, s obzirom da su tužiteljica i prvotuženi suprotne stranke u tom postupku i da se u takvoj situaciji za sve potrebne informacije, dokaze i sl. koje posjeduje protivna strana, tužiteljica morala obratiti sudu sa zahtjevom da naloži protivnoj strani dostavu istih.

Tužiteljica nije dokazala da se drugotuženi prema njoj ponašao grubo i nedolično, te da joj je upućivao prijetnje da će biti premještena u službu hitne pomoći i da će ostati bez posla, jer u tom pravcu nije dovoljan samo iskaz tužiteljice dat u svojstvu parnične stranke.

Suprotno revizionim navodima, nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da tužiteljica u smislu odredbe člana 22. Zakona o zaštiti od uznemiravanja na radu nije učinila vjerovatnim da je bila izložena uznemiravanju na radu.

Prema odredbi član 19. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 1/16, 66/18, 119/21, 112/23, i 39/24, dalje: ZR) radnik ne može biti stavljen u neravnopravan položaj prilikom ostvarivanja prava po osnovu rada zbog rase, etničke ili nacionalne pripadnosti, boje kože, pola, jezika, religije, političkog ili drugog mišljenja i ubjeđenja, socijalnog porijekla, imovnog stanja, članstva ili nečlanstva u sindikatu ili političkoj organizaciji, fizičkog i duševnog zdravlja i drugih obilježja koja nisu u neposrednoj vezi sa prirodom radnog odnosa.

Odredbom člana 24. stav 5. ZR mobing je definisan kao specifičan oblik ponašanja na radnom mjestu, kojim jedno ili više lica sistematski, u dužem vremenskom periodu, psihički zlostavlja ili ponižava drugo lice s ciljem ugrožavanja njegovog ugleda, časti, ljudskog dostojanstva i integriteta.

Prema odredbi član 4. stav 3. Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 59/09 i 16/16 - dalje: ZZD), mobing je oblik nefizičkog uznemiravanja na radnom mjestu koji podrazumjeva ponavljanje radnji koje imaju ponižavajući efekat na žrtvu čija je svrha i posljedica degradacija radnih uslova ili profesionalanog statusa zaposlenog.

Prema činjeničnom utvrđenju nižestepeni sudovi koje je zasnovano na pravilnoj ocjeni izvedenih dokaza, tuženi nisu doveli tužiteljicu u nejednak položaj u odnosu na ostale radnike prvotuzenog. Drugačije rečeno tužiteljica nije dokazala da se radi o postupanju tuženih koje ima elemente mobinga, bez obzira da li se radilo o radnjama tuženih koje su utemeljene u zakonu, jer eventualna nezakonitost istih može biti predmet drugog postupka i ne mora sadržavati elemente mobinga.

Pravilno su zaključili nižestepeni sudovi da tužiteljica nije dokazala da je njen zahtjev osnovan ni iz osnova diskriminacije, jer nije dokazala, odnosno učinila vjerovatnim da je došlo do stavljanja u neravnopravan položaj zbog jedne od zabranjenih osnova (član 2. stav 1. ZZD i član 19. ZR). Naime, prema odredbi člana 2. ZZD zaštićeni osnovi predstavljaju ključni elemenat diskriminacije i različito tretiranje osoba postaje diskriminacija samo ukoliko se zasniva na jednom od zaštićenih osnova (po osnovu rase, jezika, vjere, etničke pripadnosti, nacionalnog i socijalnog porijekla, imovnog stanja, političkog i drugog uvjerenja i dr.)

Nema mjesta revizionim navodima da je odbijanjem prijedloga da se umjesto svjedoka G.J. koji je preminuo sasluša drugi svjedok na okolnost „preregistracije pacijenata“ tužiteljici onemogućeno da raspravlja pred sudom, s obzirom da je na navedenu okolnost koja nije od odlučnog značaja u ovoj pravnoj stvari po prijedlogu tužiteljice saslušano nekoliko svjedoka.

Odbijen je zahtjev tuženih za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na reviziju, u smislu odredbe člana 387. stav 1. ZPP, jer nije bio nužan za vođenje parnice, pri čemu je ocjenjeno da svojim sadržajem nije bio od uticaja na odluku o reviziji.

Kako se revizijom tužiteljice ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost odluke drugostepenog suda, valjalo je primjenom odredbe člana 248. ZPP, donijeti odluku kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Jadranka Stanišić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić